

12/05/2022

Εορτάζει το σύμβολο της Μυτιλήνης ο Άγιος Θεράπων

/ [Επικαιρότητα](#)

Με την ευκαιρία της γιορτής του Αγίου Θεράποντος Επισκόπου Κύπρου, πανηγυρίζει ο επιβλητικός και μεγαλοπρεπής Ναός του Αγίου Ιερομάρτυρος Θεράποντος Επισκόπου Κύπρου στην Μυτιλήνη, από την Παρασκευή 13 Μαΐου στις 18.00 έως την Κυριακή 15 Μαΐου στις 7 π.μ.

Το πρόγραμμα εορτασμού:

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΘΕΡΑΠΟΝΤΑ

Παρασκευή 13 Μαΐου 6:00 μ.μ.

Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός

Σάββατο 14 Μαΐου 7 π.μ.

Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία

Κυριακή 15 Μαΐου 7 π.μ.

Όρθρος - Θεία Λειτουργία
και Κτητορικό Μνημόσυνο

Θα τεθεί
σε προσκύνημα
Ιερό Λείψανο
του Αγίου.

- Ο ναός του Αγίου Θεράποντα στην Μυτιλήνη

Εντυπωσιακός εξωτερικά και μεγαλοπρεπής εσωτερικά, ο ναός του Αγίου Θεράποντα είναι ένα από τα πλέον αναγνωρίσιμα μνημεία του νησιού, καίτοι η ιστορία του, με τη σημερινή του τουλάχιστον μορφή, μόλις ξεπερνά τον ενάμιση αιώνα, ενώ τα εγκαίνιά του έγιναν το 1935.

Ο αμνητός της επιστημονικής έρευνας για την προϊστορία του ναού είναι φτωχός. Γνωρίζουμε ότι μέχρι το 1850 στο ίδιο σημείο υπήρχε μικρός ναός, αφιερωμένος επίσης στον άγιο Θεράποντα. Ο ναός εξυπηρετούσε τις ανάγκες των ασθενών και του προσωπικού του νοσοκομείου, του γνωστού “ξενοδοχείου” της Μυτιλήνης, το οποίο λειτουργούσε ακριβώς απέναντι από το σημερινό ναό, εκεί όπου βρίσκεται το κτίριο που στεγάζει το Εκκλησιαστικό Βυζαντινό Μουσείο.

Στον Κώδικα Α΄ της Μητροπόλεως Μυτιλήνης (ένα από τα χειρόγραφα που σώζονται στο αρχείο της Μητροπόλεως και περιέχουν αντίγραφα πατριαρχικών και μητροπολιτικών εγγράφων, αποφάσεων της Δημογεροντίας Μυτιλήνης, δικαιοπραξιών και άλλων κειμένων) σώζεται η πληροφορία ότι ο ναός βρισκόταν σε λειτουργία το 1760. Από το κείμενο μάλιστα εξάγεται το συμπέρασμα ότι η εφημερία στο συγκεκριμένο ναό θεωρούνταν επικίνδυνη εξ αιτίας των μεταδοτικών ασθενειών της εποχής. Γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο δεν ζητείται από τον ιερέα Νικηφόρο, ο οποίος διορίζεται ως εφημέριος, η καταβολή του χρηματικού ποσού που εισέπρατε η Μητρόπολη από τους ιερείς, προκειμένου να δώσει την άδεια ασκήσεως των ιερατικών καθηκόντων σε κάποιο ενοριακό ναό (εμβατίκιο). Αντ’ αυτού, όμως, ο Νικηφόρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να επισκέπτεται, να εξομολογεί και να θάβει τους προσβεβλημένους από επιδημίες χριστιανούς.

Δεν γνωρίζουμε πότε ακριβώς ανηγέρθη το “ξενοδοχείο” και ο ναΐσκος. Η παλαιότερη ιστορική μαρτυρία περί της λειτουργίας του νοσοκομείου χρονολογείται στο 1692 και καταγράφεται σε γράμμα του Οικουμενικού Πατριάρχη Καλλινίκου Ε΄, με το οποίο ανατίθεται η διαχείριση του ιδρύματος, των εκκλησιαστικών κτημάτων και των αφιερωμάτων στο Μητροπολίτη Μυτιλήνης Δανιήλ. Βάσει της λογικής κινούμενοι οι μέχρι τώρα μελετητές, θεωρούν ότι και το ναΐδριο θα υπήρχε τουλάχιστον από την αυτή χρονική περίοδο.

Στα μέσα του 19ου αιώνα η επέκταση της Μυτιλήνης είχε δημιουργήσει πρόβλημα χωρητικότητας στο ναό, ο οποίος δεν κάλυπτε πλέον μόνο τις ανάγκες του νοσοκομείου, αλλά και ολόκληρης της γύρω περιοχής. Τότε συνελήφθη το όραμα για την ανέγερση μιας νέας μεγαλύτερης εκκλησίας. Πρωτοπόρος της προσπάθειας υπήρξε ο τότε Μητροπολίτης Μυτιλήνης Καλλίνικος (1843-1853), μετέπειτα Πατριάρχης Αλεξανδρείας (1858-1861). Συνέστησε Επιτροπή, με σκοπό

τη διενέργεια εράνων, από τους οποίους θα συγκεντρωνόταν τα απαραίτητα χρήματα για την οικοδόμηση του ναού. Κατά τη διάρκεια της πατριαρχικής του θητείας συνέχισε να βοηθά το έργο, διενεργώντας εράνους και αποστέλλοντας σημαντικά ποσά στη Μυτιλήνη. Μετά την παραίτησή του από το θρόνο της Αλεξάνδρειας επέστρεψε στην ιδιαίτερη πατρίδα του και συνέχισε την προσπάθεια, αναλαμβάνοντας, με απόφαση της Δημογεροντίας Μυτιλήνης, την προεδρία της επιτροπής ανεγέρσεως του ναού στις 27 Ιανουαρίου 1864.

Το δύσκολο οικοδομικό έργο ανέλαβε ο Λέσβιος αρχιτέκτονας Αργύρης Αδαλής, ο οποίος μετά τις σπουδές του στο Μετσόβειο Πολυτεχνείο διετέλεσε βοηθός των δύο μεγαλύτερων αρχιτεκτόνων της εποχής, Θεόφιλου Χάνσεν και Ερνέστου Τσίλερ. Δυστυχώς, δεν διαθέτουμε αρκετά στοιχεία για την πορεία των εργασιών και την ολοκλήρωσή τους. Το βέβαιο είναι ότι ο νέος ναός, έστω και ημιτελής, άρχισε να λειτουργεί το 1900.

Ο βασικός αρχιτεκτονικός ρυθμός του ναού είναι αυτός του εγγεγραμένου σταυροειδούς μετά τρούλλου. Με την πρώτη ματιά όμως διαπιστώνει κανείς ότι φέρει στην εξωτερική του μορφή πολλά και έντονα γοτθικά χαρακτηριστικά, η παρουσία των οποίων πιθανώς οφείλεται στις επιδράσεις που δέχθηκε ο Αργύρης Αδαλής κατά τη μαθητεία του κοντά στους δύο μεγάλους δασκάλους του.

Πηγή: lesvospost